

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1085

30.12.2023 (134)

Michael Kühnen Soldați politici: Tradiția și spiritul SA

Partea 8

II. SPIRITUL SA CELE 10 PORUNCI ALE SOLDATULUI POLITIC

Este importantă adoptarea unei tradiții și realizarea unei aplicări și realizări semnificative - și organizaționale - a acesteia. Dar toate acestea nu trebuie să rămână un palid joc mental și o idee pe hârtie: Pentru a deveni puternic din punct de vedere istoric, trebuie să se adauge acea atitudine interioară fără de care nimic nu devine vital.

Pentru național-socialism - se sublinia în prefață - soldatul nu este doar o parte importantă a diviziunii naturale a comunității naționale și, în timp de luptă, o formă de organizare militantă a militanților național-socialiști; soldatul este un principiu etic, o atitudine față de viață care impune militantului cerințe foarte concrete pentru ca el să poată realiza ceea ce partidul așteaptă de la Sturm-Abteilung-ul său!

Aceste revendicări au fost rezumate în vara anului 1977 sub numele de "Cele zece porunci ale soldatului politic" și de atunci au devenit complet acceptate în comunitatea noastră. Ele nu erau reguli dogmatice inventate în mod arbitrar - ele proveneau din bogăția de experiență și din atitudinea față de viață a soldaților

politici din perioada de luptă, precum și din perioada postbelică - bazându-se pe experiențele și aventurile luptătorilor SA, precum și pe cele ale activiștilor din "noaptea lungă" și, mai ales, ale mișcărilor naționale de tineret. Au trecut aproape opt ani de atunci - ani lungi de lupte crâncene, de eșecuri, privațiuni și sacrificii, de persecuții, interdicții și suprimări, dar și de pătrundere într-o mișcare unificată, națională și funcțională. Cele "zece porunci" au rămas și au captat din ce în ce mai mulți soldați noi ai Cămășii Maro - nimic nu trebuia omis, nimic nu trebuia adăugat. Ele nu au fost și nu sunt credințe abstracte, concepte morale străine de viață, cerințe de neatins - ele s-au născut din experiența directă a luptătorului, din înțelegerea necesităților luptei, s-au dovedit în viață și, prin urmare, constituie baza vieții pentru soldații noștri politici:

CREDINȚĂ !
SUPUNEȚI-VĂ!
LUPTĂ!
FIȚI ADEVĂRAȚI!
FIȚI COMRADELY!
LUCREAZĂ LA TINE!
FII DISCRET!
FIȚI MAI ATENȚI!
FII MÂNDRU!
FIȚI MILOSTIVI!

Aceste zece porunci sunt strâns legate una de cealaltă, se îmbină una cu alta, se completează reciproc, se referă una la cealaltă. Primele trei porunci "Credeti! Supuneți-vă! Luptați!" sunt principalele cerințe din care derivă toate celelalte - ele se aplicau deja în aceeași formulare cămășilor brune ale SA istorice!

Totuși, în ansamblu, aceste zece porunci au apărut din lupta noastră, a noii generații de naționaliști, și s-au dovedit și în această luptă - ele nu sunt o copie palidă a trecutului, ci realitatea vieții din prezent.

De opt ani înapoi, există din nou o nouă AS - "Cele 10 porunci ale soldatului politic" sunt legea de bază, care modelează și formează viața noilor Cămăși Brune. Într-un astfel de timp, se dezvoltă deja o tradiție proprie, care nu poate fi niciodată o imitație a corturilor din trecut, chiar dacă revine la forme vechi și continuă lupta trecutului în aspectele sale esențiale și durabile. Astfel, am speranța că aceste "Zece porunci ale soldatului politic" vor apărea în ochii curioși ai generațiilor viitoare de național-socialiști ca un nou, ca un al zecelea aspect al tradiției SA - ca o contribuție interioară la lupta nesfârșită pentru viitorul și dezvoltarea poporului nostru, așa cum, cu speranță, metodele de depășire a interdicției naziste vor putea fi într-o zi contribuția noastră exterioară în istoria glorioasă a Armatei cămășilor brune!

CREDINȚĂ !

Credința este mijlocul nostru de trai!

Poate cineva să ceară cu adevărat credință - nu este oare mai degrabă cazul în care capacitatea de a crede scapă în mare măsură voinței umane, în care cineva capătă sau își pierde credința în ceva în mod independent de faptul că vrea sau nu?

De fapt, nu se poate și nici nu trebuie să "crezi" în ideea național-socialistă - nu este nici religie, nici ideologie; nu învață nimic, ceea ce, mai mult sau mai puțin arbitrar, trebuie doar să crezi:

Național-socialismul este pur și simplu recunoașterea naturii biologice și a scopului omului în mediul său și determinarea idealistă de a lucra pentru realizarea unei ordini naturale, mai degrabă decât pentru confortul și bunăstarea propriei vieți. Pentru a lupta pentru o astfel de Ordine Nouă, național-socialiștii se organizează într-un Partid Național-Socialist. Iar acest partid cere de la fiecare membru de partid - dar mai ales de la soldații săi politici - o triplă credință: credință în partid, credință în camarazi și credință în sine însuși! Iar această credință cerută este, în nici un caz, o chestiune de voință, căci nu este un act de "a ține pentru-adevărat", ci hotărârea de a avea încredere! Porunca "Credeți!" nu cere să fie ținute drept adevărate niște afirmații ideologice sau de altă natură, ea cere soldatului politic să nu mai vadă centrul vieții sale în realizarea unor speranțe independente, ci să încredințeze această viață comunității, din care își trage sensul și valoarea!

Credința în partid:

Partidul este voința organizată de a trăi a unui popor; este comunitatea care luptă pentru Noua Ordine și numai în el și prin el devine posibilă această Nouă Ordine. De aceea, național-socialistul îi încredințează viața sa: El poate avea propriile idei despre național-socialism în multe privințe - ceea ce este chiar bun și corect - dar nu poate avea niciodată "dreptate" în privința partidului. Partidul arată calea, este avangarda națiunii - numai cei care îl urmează pot, prin urmare, să realizeze națiunea. De aceea, partidul are întotdeauna dreptate: nu pentru că fiecare decizie trebuie să fie întotdeauna corectă, ci pentru că obiectivul este corect și fără munca organizată de partid, fără lupta condusă de partid, acest obiectiv nu ar fi niciodată atins! Fără partid, național-socialismul se dezintegrează în nenumărate cercuri intelectuale și secte politice care își pierd sensul și coerența. Lupta pentru construirea, păstrarea și victoria Partidului Național-Socialist este cea mai sacră sarcină a vieții pentru soldatul politic - ea este posibilă numai dacă el crede în sarcina partidului, adică dacă are încredere cu fiecare fibră a inimii și a voinței sale că efortul

colectiv de voință al muncitorilor și luptătorilor național-socialiști - reînnoit și dus mai departe de fiecare nouă generație - va fi în cele din urmă mai puternic decât sistemul burghez, că va învinge sistemul, va instaura Noua Ordine și va asigura astfel supraviețuirea și dezvoltarea superioară a poporului nostru!

Credeți în camarazii voștri:

Partidul nu este un mecanism administrativ - este comunitatea vie a muncitorilor, luptătorilor și conducătorilor național-socialiști și, prin urmare, unitatea spirituală a tuturor oamenilor unei națiuni care luptă împreună pentru marele scop. Această unitate nu îi include doar pe tovarășii de partid activi și în viață în prezent - ea include milioanele de morți, precum și generațiile mișcării noastre care urmează să vină. Credința în partid - în necesitatea unei avangarde organizate a națiunii - este, prin urmare, completată de credința în tovarăși, în oamenii care lucrează și luptă în cadrul partidului, plini de același scop și cu aceeași dăruire! Dezinteresul propriu, angajarea propriei vieți pentru un țel care este mai mare decât această viață și care o depășește, are valoarea sa în sine, căci un idealist este întotdeauna un fenomen mai plăcut și, în cele din urmă, trăiește o viață mai fericită decât un materialist; dar își dobândește adevărata semnificație doar prin încrederea că tovarășii sunt alături de tine și continuă întotdeauna lupta acolo unde tu însuși a trebuit să te oprești - fie prin boală și moarte, fie prin persecuții și închisoare sau din alte motive. Nimic nu este în zadar, pentru că întotdeauna vor exista tovarăși care continuă, așa cum noi continuăm munca și lupta acelor tovarăși care au luptat înaintea noastră. Nu suntem niciodată singuri - nici măcar în izolarea închisorii de conștiință sau în exilul exilului - facem întotdeauna parte din acea comunitate vie de tovarăși care ne supraviețuiește și care, în cele din urmă, ne va realiza dorințele, obiectivele și aspirațiile.

Încrederea în sine:

Decizia de a se preda atât de complet partidului și comunității, de a le încredința propria viață, care acum nu mai este în slujba propriei persoane, ci a partidului, este luată rapid. Pentru a o menține, nu trebuie să îți pierzi niciodată încrederea în partid și în tovarăși - dar nici încrederea în tine însuși și în forțele proprii. Persoana care crede este mai puternică decât se crede adesea ea însăși: poate îndura orice, ATÂT TIMP CE CREDE!

SUPUNEȚI-VĂ!

Ascultarea este marea virtute a revoluției noastre!

În calitate de voință organizată de a trăi și de avangardă a națiunii noastre, Partidul

Național-Socialist revendică încrederea tovarășilor săi de partid. Pentru a-și putea atinge marele său scop, însă, acest lucru este urmat de cerința de supunere.- Toți tovarășii de partid - dar mai ales, desigur, soldații noștri politici - se supun partidului și nimănui altcuiva. Ei o fac fără rezerve și cu toată puterea lor - indiferent dacă înțeleg sau nu sensul unui ordin, indiferent, de asemenea, dacă ordinul partidului corespunde sau nu propriilor lor dorințe. Pentru soldatul politic, datoria de supunere merge până la sacrificiul propriei vieți:

CINE JURĂ PE STEAGUL CU SVASTICĂ NU MAI ARE NIMIC CARE SĂ -I APARTINĂ!

O dublă datorie de supunere îl leagă pe soldatul politic de partidul revoluționar al clasei muncitoare germane:

Ca formă de organizare a soldaților politici, Sturm-Abteilung este și rămâne o subdiviziune a partidului - nu se află în fața partidului ca partener egal, din punct de vedere politic este un instrument al partidului, iar din punct de vedere organizatoric este expresia vieții soldaților săi politici. Oricine se angajează să stârneasă soldați politici împotriva partidului, să facă din SA un factor politic independent cu idei politice egoiste, oricine vrea să se plaseze deasupra sau lângă partid în loc să îl servească cu loialitate și să realizeze astfel Volksgemeinschaft, este un dușman al partidului! Soldatul politic se supune partidului și liderului său și nu permite niciodată să se interpună o barieră între el și partid! Dar dacă apare un conflict în interiorul partidului sau între partid și una dintre subdiviziunile sale, fiecare soldat politic în parte este subordonat direct partidului și liderului său - atunci el trebuie și va trebui să se întoarcă împotriva propriilor săi foști superiori și camarazi, dacă este necesar! Soldatul politic este coloana vertebrală a partidului - el nu trebuie să se lase niciodată frânt sau să fie mișcat spre acțiuni împotriva partidului. Supraviețuirea și succesul partidului depind de el!

De regulă, însă, superiorul său direct este cel care întruchipează partidul pentru soldatul politic și ale cărui ordine trebuie să le execute până la moarte. Dar partidul nu cere niciodată o supunere oarbă față de cadre: **NAȚIONAL-SOCIALISTUL SE SUPUNE PENTRU A ÎNVINGE!**

El poate și trebuie să gândească pentru el însuși, are propria sa înțelegere personală a național-socialismului, din care ar trebui să facă sugestii și să-și exprime ideile. Superiorul este obligat să răspundă la astfel de sugestii și idei, fie să le pună în aplicare, fie să explice de ce nu sunt aplicabile în acest mod sau acum. Datoria de a se supune este totuși una nelimitată și fără limite - dar soldatul politic nu trebuie să aibă niciodată sentimentul că este doar "carne de tun" și nu un camarad printre camarazi, care conspiră pentru victoria pe care numai credința în partid, supunerea față de partid și lupta pentru partid o pot aduce!

Soldatul politic care are impresia că ideile și propunerile sale nu sunt suficient luate în seamă sau că deciziile luate sunt contrare ideii și interesului partidului, s-a adresat mai întâi superiorului său direct, apoi și superiorilor superiori din partid și din SA. Dar odată ce s-a luat o decizie și s-a dat un ordin, soldatul politic trebuie să se supună, atunci el se va aplica cu toate forțele sale. Atunci nu mai există nici o ezitare și nici o rezervă!

Cea mai înaltă autoritate pentru soldatul politic este liderul partidului! Odată ce liderul a vorbit, o chestiune este definitiv decisă și nu mai poate exista nicio îndoială cu privire la linia generală a partidului!

Numai cei care au învățat să se supună în acest mod sunt potriviți pentru a fi ei înșiși lideri sau sub-lideri:

Numai cei care au învățat să asculte vor putea într-o zi să dea ordine!

Soldatul politic nu trebuie să tolereze indisciplina în toate formele imaginabile, nici la el însuși, nici la camarazii săi, nici la vreunul dintre camarazii săi de conducere. El este obligat să o semnaleze pentru ca partidul să poată tăia rapid și temeinic din rădăcină orice degenerare a comunității noastre de luptă revoluționare într-o cocină burgheză!

Național-socialist: Învățați disciplina! Supuneți-vă! Atunci victoria va fi a noastră!

LUPTĂ!

Lupta este scopul de viață al soldatului politic!

Împreună cu credința și ascultarea, porunca "Luptați!" este cea de-a treia cerință principală a partidului pentru soldații săi în cămăși maro - și, de asemenea, cea care, de fapt, îi modelează cel mai clar viața și formează omul soldat. Credință și supunere - asta cere partidul tuturor celorlalți tovarăși de partid, chiar dacă nu cu aceeași consecință care pătrunde în totalitate în propria viață: tovarășul simplu de partid le va aduna pe amândouă și va lucra pentru partid în funcție de capacitățile sale, la locul său, în acest spirit. Dar el va rămâne totuși legat de viața sa anterioară cu multe fire în atitudinea sa față de viață - față de familie, profesie, interese și cercuri de prieteni. El va încerca să folosească și să aplice toate acestea pentru munca sa de partid, dar în cele din urmă va rămâne în cea mai mare parte în canalele normale ale vieții sale private.

Soldatul politic, pe de altă parte, înțelege deja primele două porunci ca pe niște repere pe drumul care îl transformă într-un cavaler al revoluției național-socialiste, care își subordonează complet și total viața privată în slujba acestei revoluții. Această evoluție este completată în cea de-a treia cerință, prin care soldatul politic își lasă în sfârșit în urmă viața anterioară și trăiește doar pentru revoluție:

Soldatul politic al Partidului Național Socialist al Muncitorilor este un revoluționar profesionist. Viața sa este o luptă împotriva sistemului și pentru Noua Ordine. Această luptă nu ține cont de interesele și speranțele private, de familie și prieteni, de profesie și poziție. Soldatul politic luptă pentru cauza partidului fără a ține cont de sine - făcând acest lucru, el a rupt deja total cu sistemul conducător, cu ordinea, legile și obiceiurile sale. Toate acestea îl expun la persecuții - și le asumă și el, trece prin închisori și, în cele din urmă, este dispus să sacrifice totul, chiar și propria viață!

Viața unui soldat politic, a unui revoluționar profesionist și a unui cavaler al Ordinului Revoluției nu ar trebui să fie imaginată ca fiind una de suferință și sacrificiu, chiar dacă ar putea părea așa pentru un străin cu standardele sale burgheze și materialiste:

Această luptă, această ruptură cu lumea burgheză, acest angajament total față de Noua Ordine nu este rezultatul unei loialități gramaticale față de datorie, marcată de o înțelegere a necesității; decizia de a trăi o astfel de viață combativă nu poate fi și nu este comandată, nu este rezultatul presiunii și constrângerii. Soldatul politic nu se simte întotdeauna ca un miel de sacrificiu sau ca o figură tragică. În funcție de starea sa de spirit și de experiență, el se poate simți ocazional astfel. Dar, în adâncul inimii sale, el știe că nu poate trăi altfel și că nu vrea să trăiască altfel. Sturm-Abteilung nu este o subdiviziune arbitrară în care cineva poate fi recrutat. Este întruchiparea și forma de organizare a unuia dintre cele trei tipuri de oameni care caracterizează Partidul Muncitoresc Național-Socialist - omul soldat, luptătorul!

El nu putea trăi într-un sistem burghez de orientare materialistă decât luptând împotriva lui, altfel goliciunea, plictiseala și lipsa de sens îl vor copleși și sufoca! Prin urmare, sistemul burghez nu-i poate oferi nimic, nu-l poate corupe - el este imun la el, nu din cunoștințe ideologice, în primul rând, ci din sentimentul său pentru viață. Astfel, luptătorul găsește sensul vieții sale și fericirea sa numai în luptă, chiar dacă această viață apare în exterior nefericită pentru burghezul din afară. Bineînțeles, această luptă capătă sens și transcende viața luptătorului doar atunci când este înrădăcinată în credința în partid și în aplicarea liniei generale a acestuia. Soldatul politic nu luptă pentru scopuri autoimpuse și nu numai pentru sine și pentru semenii săi - el luptă pentru

victoria partidului, care îi arată scopul și îi dă sarcini concrete prin definirea liniei partidului!

În perioada de interdicție de astăzi, problema este că NSDAP nu mai există încă ca avangardă politică a revoluției capabilă să acționeze. Astfel, în istoria actualei noastre comunități de gândire național-socialistă, inițial s-au reunit doar acei militanți care nu puteau trăi în această stare decât luptând împotriva ei. Astfel de oameni s-au găsit rapid și s-au recunoscut imediat. Ei au devenit Detașamentul Furtuna, căruia îi lipsește încă partidul care să îi aparțină și să le arate calea. Prin urmare, ei nu și-au văzut sarcina în formularea de programe și dezvoltări ideologice - ei pur și simplu au preluat lupta în termeni concreți. Iar această luptă nu putea fi decât o luptă împotriva interzicerii NS și pentru noua întemeiere a NSDAP. Numai acest nou NSDAP putea apoi să stabilească în detaliu cursul politic. Așa cum am descris în prima parte, această nouă SA a devenit între timp o comunitate care practic ESTE mișcarea național-socialistă! Astăzi, soldatul politic se supune superiorilor săi care îl conduc în lupta împotriva interzicerii NS și pentru noua fundație a NSDAP; el luptă conform liniei generale care i-a fost dată de comunitatea noastră, care între timp este moștenitoarea de drept a vechiului partid și precursora celui nou!

FIȚI ADEVĂRAȚI!

Onoarea noastră se numește loialitate!

Acesta a fost motto-ul istoric al luptătorilor din Waffen-SS. În cele din urmă, se aplică tuturor soldaților politici:

Un om de onoare - adică cel ale cărui acțiuni sunt în armonie cu convingerile sale și care acceptă și îndeplinește de bunăvoie și cu încredere obligațiile și consecințele care decurg din acestea. Un astfel de om merită respect în ochii semenilor săi, va fi capabil și va avea voie să se respecte pe sine și posedă onoare. În Statul Național-Socialist Popular din viitor și în Mișcarea Național-Socialistă în general, ne așteptăm ca fiecare dintre cei care lucrează și luptă în rândurile noastre să fie un om de onoare. Această onoare, însă, nu se dobândește printr-o decizie luată o singură dată, ci numai prin loialitatea pe viață față de propriile convingeri și față de obligațiile care decurg din acestea! De aceea, onoarea noastră se numește loialitate - de aceea partidul trebuie să ceară soldaților săi politici, pe lângă toate celelalte porunci, ca ei să nu înțeleagă lupta și atitudinea lor față de viață ca pe o decizie unică, care poate fi revocată după bunul plac, ci să recunoască în ea o chemare, o sarcină de onoare căreia îi datorează loialitate pe tot parcursul vieții lor!

Porunca "Fiți credincioși!", mai mult decât oricare alta, asigură indestructibilitatea ideii și a mișcării noastre:

În prima parte a fost deja subliniat faptul că se pot interzice organizațiile, dar nu și ideile și, mai ales, nu oamenii care se agață de aceste idei și că, prin urmare, nu suprimarea și interzicerea pot distruge o mișcare, ci doar indiferența și resemnarea oamenilor. Loialitatea tovarășilor noștri este însă mai puternică decât legile de interdicție și alungă orice tentație de indiferență și resemnare - și nu doar pentru câțiva ani, ci pentru totdeauna: Fiecare generație de soldați politici - iar noi suntem deja a treia - poartă național-socialismul în viitor datorită loialității lor față de idee și de mișcare! Oricine ni se alătură astăzi ca luptător de 16 sau 18 ani este el însuși un pilon de pod care susține și face posibilă calea mișcării pentru următorii 50 de ani. Iar această loialitate va asigura apoi și schimbarea generației următoare la momentul potrivit: Voința militantului este mai puternică decât sistemul burghez! În loialitatea soldatului politic față de convingerile sale și față de mișcare, însă, această voință se dovedește în fiecare zi din nou!

Porunca fidelității este cu siguranță cea mai dificilă:

Explozia entuziasmului evocă forțe puternice în fiecare persoană - dar mai ales într-un luptător, care, prin natura sa, se bucură de aventură, de testarea forței, de încercarea bărbătească, de depășirea rezistenței și a adversarilor. Dar apoi, calea luptătorului se dovedește curând a fi o cale a suferinței, a sacrificiului, a renunțării la toate confortul și facilitățile burgheze, o cale spre închisoare și, eventual, spre moarte. Iar această cale nu poate fi stăpânită printr-un efort de o singură dată, ci trebuie să se lupte pentru ea an după an, deceniu după deceniu. Numai cei care fac parte din elita militantă a comunității noastre pot judeca ce înseamnă acest lucru pentru individ!

Dar național-socialiștii rămân loiali - asta a făcut vechea gardă a NSDAP atunci când, după revolta eșuată din 9 noiembrie 1923, partidul a fost interzis. Asta au făcut Cămășile Brune din prima perioadă de luptă, în ciuda a patru sute de martori de sânge; asta au făcut eroii din Tineretul hitlerist, care s-au sacrificat de bunăvoie atunci când întreaga lume a pornit să distrugă Germania; asta au făcut soldații politici ai Reichsfrontului, atunci când Germania postbelică distrusă părea să facă imposibilă orice speranță de renaștere a Germaniei sau chiar de o nouă victorie a național-socialismului; asta au făcut acei național-socialiști neclintiți în timpul nopții lungi, când singura perspectivă de viitor părea să fie stingerea credincioșilor! Și astăzi NOI îi menținem pe credincioși - deja într-o situație ceva mai bună și cu perspective mai mari pentru un nou început, dar tot într-o situație dificilă, aproape fără speranță. Ce cântec eroic este istoria mișcării noastre!

Da - vom rămâne loiali, indiferent de ceea ce se va întâmpla, până când într-o zi soarele, care astăzi trăiește doar în inimile câtorva oameni, va răsări din nou radiant peste Germania și Europa - până când steagul nostru va flutura din nou liber în vânt!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem wir nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als zu jener in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Identität von Staat, Volk, Verfassung, Verfügung und Verfügung haben nicht zugeordnet, die Leute der ganzen Welt werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu vereinen.

Alle Nationalisten und sozialistische Völker- und Rassenmenschen sollen Schüler an Schüler an Kampf um die Führung unserer Völker.

Der Kampf ist eine ständige Gewissheit, aber die Größe des heutigen Völkertat ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die kommenden Jahre sind die Jahre, die die Völkermacht - gegen alle weißen Völker (V) - zu bringen, keine Mittel und Einrichtungen, Überwindung und Rassenkampf.

Die "Völkermacht" ist ein "Völkermacht" oder ein "Völkermacht", es ist Propaganda, Schwärze oder auf einem Schicksal anderer Art, jeder Nationalist hat seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Информационный бюллетень НС
www.nsdapao.org

#1006 26.06.2022 (133)

NSDAP/АО: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Поколения
Наши периодические издания

ПЕРВОЕ ПОКОЛЕНИЕ

Родился в 1970-х годах.

Немецкоязычная газета **NS KAMPFRUF** начала выходить в 1973 году в формате бюллетеня. Осеню того же года он расширился до формата таблицы.

Англоязычный журнал **NS REPORT** начал выходить в 1975 году в формате

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the genuine National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, repression, persecution, and debilitation have not sufficed to destroy the need of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigrants, anti-white distortion, and re-education.

Whether "fight" or "die", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**НСДАП/АО — крупнейшая в мире
Поставщик национал-социалистической пропаганды!**

Печатные и электронные периодические издания на многих языках

Сотни книг на многих языках

Сотни веб-сайтов на многих языках

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/АО
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!